

A visszajáró halott jelet hagy (Az égő ujjak)

Amikor az iparba jártam dolgozni, hát egy nagyidai mesélte el, hogy ott is megtörtént egy ilyen halottvisszajárás. Én erre nagyon kíváncsi voltam, így személyesen a dolgok után mentem. Hát állítólag így történt.

1883. évben egy nő meghalt. Közvetlen neki a testvére maradt életben. Egy éccaka eljött hozzá haza. Amikor a nővére aludott, hát akkor jött. A nővére úgy képzelte el, hogy ő csak álmodja ezeket a dolgokat. És ugyanakkor azt hagyta meg neki a huga, hogy menjen el a paphoz és költse fel, hogy az első misét szogálja érte, mer ő nem bírja el a túlvilági szenvedést. Csak egy mise váltja meg a szenvedéstől. Az asszony csak álomnak hitte, és mondta, hogy ezt a pap nem hiszi el.

– Akkor itt van ez a jell! – és rátette a kezét a fehér csipke ágyterítőre.

Aztán reggel, mikor az asszony felébred álmából, akkor ébred rá az egészre. Emlékei a fehér terítő felé fordították, ahol ott volt az öt ujjának a nyoma kiégve. Az asszony kapta a terítőt, elment a paphoz, és elmondta neki az esetet. A pap elvette a terítőt, berámáztatta és latin feliratot tett rá, hogy: Anno Domini 1883.

Eztet én magam is megnéztem. Ma is megtalálható a nagyidai templom sekrestyéjébe ez a kép. Ez a kép valóban ott van kiégve. Hasonló ugyanilyet láttunk a pozsonyi koronázó templomba. Mintha csak hasonló eset történt volna itt is.